

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Hallituksen esityksessä ehdotetaan tuloverotuksessa myönnettävien pääasiassa perhepoliittisten vähennysten määriä korotettaviksi rahan arvon muuttumisesta johtuvan tuloveroasteen kasvun hillitsemiseksi. Esityksessä ehdotetaan myös yrittäjätulon ansiotulo-osuutta samoin kuin omaisuustulovähennyksen enimmäismäärää korotettaviksi. Samalla kun luonnolliset vähen-

nykset korvaavan palkkatulovähennyksen määrä tarkistettaisiin, sen nimi muutettaisiin tulonhankkimisvähennykseksi. Ehdotettuja muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1982 toimitettavassa verotuksessa. Esitys liittyy valtion tulo- ja menoarvioesitykseen vuodelle 1982.

YLEISPERUSTELUT

Hallituksen esityksessä eduskunnalle laiksi vuodelta 1982 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavista veroasteikoista ja veroprosenteista ehdotetaan tuloveroasteikkoa lievennettäväksi kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa sovellettavaan asteikkoon verrattuna 12 prosentin kuluttajahintojen nousua vastaavasti. Rahan arvon muuttumisesta johtuvan tuloveroasteen kasvun hillitsemiseksi ei kuitenkaan riitä, että vain tuloveroasteikkoa lievennetään. Myös eräitä keskeisiä tuloverotuksessa myönnettäviä pääasiassa perhepoliittisia vähennyksiä olisi korotettava. Valtionaloudellisista syistä inflaatiotarkistuksia ei ehdoteta toteutettaviksi yhtä laajoina kuin edellisinä vuosina.

Korotettaviksi ehdotetut vähennykset ovat valtionverotuksen työtulovähennys ja ylimääräinen työtulovähennys, yksinhuoltajavähennys ja koulutusvähennys, valtionverosta tehtävät huoltaja- ja elatusvelvollisuusvähennys sekä kunnallisverotuksen lapsivähennys, yksinhuoltajavähennys, opiskelijavähennys, elatusvelvollisuusvähennys ja perusvähennys. Lisäksi ehdotetaan valtion ja kunnallisverotuksessa omai-

suustulovähennyksen enimmäismäärää korotettavaksi.

Samalla kun luonnollisena vähennyksenä tehtävän palkkatulovähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi, vähennyksen nimi ehdotetaan muutettavaksi tulonhankkimisvähennykseksi. Vähennyksen korottamista runsaasti inflaatiotarkistusta enemmän eli 25 prosentilla puoltavat verotuksen yksinkertaistamiseen ja valitusruuhkien vähentämiseen liittyvät näkökohdat. Neljännes lääninoikeuksiin vuosittain tehdyistä runsaasta 30 000 verovalituksesta koskee nykyisin luonnollisia vähennyksiä eli tulonhankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneita menoja. Vähennyksen korottamisella pyritään osaltaan vähentämään tarvetta valituksen tekemiseen.

Edellä mainittuja vähennyksiä on ehdotettu korotettaviksi hintatason nousua vastaavasti kuitenkin niin, että työtulovähennyksen enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi vain noin noin 6 prosentilla. Lisävennyksen aikaansaamiseksi monilapsisille perheille valtionverosta myönnettävä ja lapsiluvun mukaan porrastettu huoltajavähennys on ehdotettu

korotettavaksi jokaisen lapsen osalta erikseen.

Yrittäjätulojen ilman eri selvitystä ansiotuloksi katsottava osuus ehdotetaan inflaation huomioon ottamiseksi korotettavaksi nykyisestä 87 000 markasta 97 000 markkaan.

Muutosehdotusten vaikutukset valtion verotuloihin on otettu huomioon niissä arvioissa, jotka sisältyvät vuodelta 1982 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavia veroasteikkoja

ja veroprosentteja koskevaan hallituksen esitykseen. Kunnallisverotuksessa arvioidaan ehdotettujen muutosten vähentävän veron tuottoa noin 80 miljoonalla markalla nykyisen veroäyrin keskihinnan mukaan laskettuna. Kirkollisveron sekä vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun tuotto vähenisi noin 20 miljoonalla markalla nykyisten perusteiden mukaan laskettuna.

YKSITYSKOHTAISET PERUSTELUT

17 b §:n 2 mom. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen tai ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 87 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 87 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Säännöstä sovelletaan tässä muodossa ensi kerran vuodelta 1981 toimitettavassa verotuksessa.

Ansiotulo-osuudella yrittäjätulosta on erillisverotuksen lisäksi merkitystä ansiotulosta puolisolle myönnettävien työtulovähennysten määrään. Ansiotulo-osuus ehdotetaan inflaation huomioon ottamiseksi korotettavaksi edelleen 87 000 markasta 97 000 markkaan. Tällöin myös ns. avustavan puolison, jonka osuus yrityksen ansiotulosta on verotuskäytännössä useissa tapauksissa vähemmän kuin puolet, työtulovähennysten määrät nousisivat.

28 §. Palkkatulovähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 800 markasta 1 000 markkaan. Vähennys olisi siten 350 markkaa lisätynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 000 markkaa ja enintään palkkatulon määrä. Samalla vähennyksen nimi ehdotetaan selvyuden vuoksi ja erotukseksi palkkavähennyksestä muutettavaksi tulonhankkimisvähennykseksi. Tulonhankkimisvähennys korvaisi edelleen palkkatulosta tehtävät luonnolliset vähennykset, jos niiden määrä jää alle 1 000 markan. Tämän määrän ylittävältä osalta vähennys myönnetään esitetyn selvityksen perusteella kuten tähänkin asti.

32 a §. Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa tehdä säännöksen mukaisen omaisuustulovähennyksen sekä valtion- että kunnallisverotuksessa. Vähennys kattaa kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saadut osingot ja osuuspääoman korot, kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saadut niiden lisärahoistajatuksille maksetut korot ja muut veronalaiset korot samoin kuin muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadut vuokratulot. Vähennyksen määrä on yhteensä 1 700 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärä.

Säännöstä sovelletaan tässä muodossa ensi kerran vuodelta 1981 toimitettavassa verotuksessa. Erityisesti asuntopoliittisista syistä on tarpeen korottaa omaisuustulovähennyksen enimmäismäärää enemmän kuin mitä yleinen vähennysten tarkistusperuste edellyttäisi. Toimenpiteellä pyritään kannustamaan asuntojen vuokrausta ja siten lisäämään vuokra-asuntojen tarjontaa. Hallitus ehdottaa omaisuustulovähennyksen enimmäismäärän korotettavaksi 2 500 markkaan.

33 §. Tämän valtionverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä koskevan pykälän 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohdan mukaisten vähennysten enimmäismääriä ehdotetaan korotettaviksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärä korotettaisiin 8 500 markasta 9 000 markkaan, ylimääräisen työtulovähennyksen enimmäismäärä korotettaisiin 3 700 markasta 4 100 markkaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää nykyisen 900 markan asemesta korotettaisiin 1 000 markalla, jos verovelvollinen on eläntänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyttä lastaan tai kasvattilastaan. Valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys ehdotetaan korotetta-

vaksi 4 300 markasta 4 800 markkaan ja koulutusvähennys 1 200 markasta 1 300 markkaan.

36 §. Kunnallisverotuksessa jokaisesta alaikäisestä lapsesta myönnettävä lapsivähennys ehdotetaan korotettavaksi 1 100 markasta 1 250 markkaan ja kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys 1 600 markasta 1 800 markkaan. Opiskelijavähennystä ehdotetaan korotettavaksi 2 250 markasta 2 500 markkaan. Kunnallisverotuksen elatusvelvollisuusvähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 2 400 markasta 2 700 markkaan alaikäistä lasta kohden.

37 §. Pienituloisten verotuksen lieventämiseksi myönnettävää kunnallisverotuksen perusvähennystä ehdotetaan niin ikään korotettavaksi. Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo on kunnallisverotuksessa kaikkien muiden vähennysten jälkeen vähemmän kuin 6 000 markkaa, hänelle myönnetään nykyisin tulojen pienetessä asteittain suureneva perusvähennys, joka on suurimmillaan 3 000 markkaa. Vähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 3 400 markkaan, jonka suuruudesta tulosta ei siten menisi lainkaan kun-

nallisveroa. Tulojen noustessa 6 800 markkaan ei perusvähennystä enää myönnettäisi. Perusvähennyksen korottamista puoltaa myös yleinen kunnallisveron tuloverokynnyksen korottamisen tarve.

57 §. Alaikäisen lapsen elättämisen perusteella valtionverotuksessa verosta tehtävä huoltajavähennys ehdotetaan korotettavaksi yhdestä alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta 550 markasta 650 markkaan, kahdesta lapsesta 1 200 markasta 1 400 markkaan, kolmesta lapsesta 1 950 markasta 2 300 markkaan sekä jokaisesta sitä useammasta lapsesta 1 000 markasta 1 200 markkaan. Nimenomaan perhepolitiikkaan liittyvät näkökohdat puoltavat vähennyksen korottamista niin, että korotus kolmannesta ja jokaisesta sitä useammasta lapsesta olisi jo 20 prosenttia. Kunnallisverotuksen elatusvelvollisuusvähennystä vastaavan valtionverotuksessa verosta tehtävän vähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 600 markasta 670 markkaan.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain 17 b §:n 2 momentti, 28 §, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 § ja 57 §:n 1 momentin 1 kohta sekä 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), näin kuuluviksi:

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahti maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 97 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 97 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asunto-tuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden

luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 000 markkaa ja enintään palkkatulon määrän. Tulonhankkimisvähennys korvaa palkkatulosta tehtävät luonnolliset vähennykset lukuun ottamatta 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä, jollei korvattavien vähennysten määrä ylitä tulonhankkimisvähennyksen määrää.

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saaduista osingoista ja osuuspääoman koroista taikka kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saaduista niiden lisärahasijoituksille maksettavista koroista ja muusta veronalaisesta korosta sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadusta vuokratulosta yhteensä 2 500 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*).

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 9 000 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 4 100 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 000 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*ylimääräinen työtulovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 4 800 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinbuoltajavähennys*),

5) 1 300 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 1 250 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 1 800 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinbuoltajavähennys*),

4) 2 500 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 2 700 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 400 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrän, tai jos tulo on 3 400 markkaa suurempi, 3 400 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 30 markan määrästä, jolla tulo ylittää 3 400 markan määrän (*perusvähennys*).

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tulo-verosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 650 markkaa, kahdesta 1 400 markkaa, kolmesta 2 300 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilap-

sesta lisäksi 1 200 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

kuitenkin enintään 670 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä,

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982. Sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran verovuodelta 1982 toimitettavassa verotuk-
sessa.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1981

Tasavallan Presidentin estyneenä ollessa

Pääministeri

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Abti Pekkala*

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain 17 b §:n 2 momentti, 28 §, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 § ja 57 §:n 1 momentin 1 kohta sekä 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 87 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 87 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 97 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 97 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

28 §.

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan palkkatulovähennyksenä 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 800 markkaa ja enintään palkkatulon määrän. Palkkatulovähennys korvaa palkkatulosta tehtävät luonnolliset vähennykset lukuunottamatta 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä, jollei korvattavien vähennysten määrä ylitä palkkatulovähennyksen määrää.

32 a §.

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan *tulonbankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 000 markkaa ja enintään palkkatulon määrän. *Tulonbankkimisvähennys* korvaa palkkatulosta tehtävät luonnolliset vähennykset lukuun ottamatta 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä, jollei korvattavien vähennysten määrä ylitä *tulonbankkimisvähennyksen* määrää.

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa

Voimassa oleva laki

vähentää kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saaduista osingoista ja osuuspääoman koroista taikka kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saaduista niiden lisärahoitusjoituksille maksettavista koroista ja muusta veronalaisesta korosta sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadusta vuokratulosta yhteensä 1 700 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*).

33 §.

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 8 500 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 3 700 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 900 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*ylimääräinen työtulovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 4 300 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

5) 1 200 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

Ehdotus

vähentää kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saaduista osingoista ja osuuspääoman koroista taikka kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saaduista niiden lisärahoitusjoituksille maksettavista koroista ja muusta veronalaisesta korosta sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadusta vuokratulosta yhteensä 2 500 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*).

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 9 000 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 4 100 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 000 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*ylimääräinen työtulovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 4 800 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

5) 1 300 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

Voimassa oleva laki

36 §.

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 1 100 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 1 600 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 2 250 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 2 400 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §.

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 000 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulon määrä, tai jos tulo on 3 000 markkaa suurempi, 3 000 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 30 markan määrästä, jolla tulo ylittää 3 000 markan määrän (*perusvähennys*).

57 §.

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tulo-verosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 550 markkaa, kahdesta 1 200 markkaa,

Ehdotus

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 1 250 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 1 800 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 2 500 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 2 700 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 400 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulon määrä, tai jos tulo on 3 400 markkaa suurempi, 3 400 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 30 markan määrästä, jolla tulo ylittää 3 400 markan määrän (*perusvähennys*).

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tulo-verosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 650 markkaa, kahdesta 1 400 markkaa,

kolmesta 1 950 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 000 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 600 markkaa alaikäistä lasta kohden.

kolmesta 2 300 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 200 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 670 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1982. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1982 toimitettavassa verotuksessa.
